

Je kunt jezelf ervan overtuigen, dat ze steeds langs bepaalde weggetjes héén en terug naar het nest gaan, ze ruiken en voelen als het ware hun pad!

Wanneer je met je vinger nu eens dwars over zoo'n weg een streep trekt, zijn ze, hierbij aangekomen, het spoor kwijt en loopen steeds héén en weer tot ze, toevallig aan de overkant van hun wegje terecht komen en hier weer het juiste pad ruiken! Ook schijnen de mieren héél goed te kunnen zien en zoo hebben ze evenals de bijen, voor bepaalde kleuren een voorliefde. Je ziet uit dit alles wel dat het schijnbaar zoo eenvoudige leven van de kleine dieren in de natuur toch in werkelijkheid héél ingewikkeld is. Hoe meer je nu buiten eens gaat letten op al het mooie wat er valt waar te nemen bij dieren en bij planten, hoe méér plezier krijg je daarin en tenslotte zul je er toe komen in je vacantie heerlijke zwerftochten buiten te ondernemen en telkens beleef je weer wat anders en weer wat mooiers!

Een boek van negen deelen.

Ja, en raadt eens, waarover?

Over de kunst om eten en drinken klaar te maken, op te dienen en te gebruiken. Het is even na de Fransche revolutie, dus omstreeks 1800 geschreven, door een Franschman Grimod. Hij zelf, zijn vader, zijn Grootvader en zoo voort, zoo ver je maar uitrekenen kan, waren beroemde koks. Zijn vader had toch gemeend van hem wat anders te moeten maken en liet hem voor advocaat studeeren. Dat deed hij als een brave zoon en werd ook advocaat. Maar het koken en het verzinnen van nieuwe verfrijnde lekkernijen zat hem zóó in 't bloed, dat de maaltijden beroemd waren, die hij in Parijs zijn vrienden aanbood. En dan bereidde hij ze zelf.

Gedurende de Fransche Revolutie vluchtte hij buiten Frankrijk. Dat heele voorgeslacht van koks had nogal het een en ander overgespaard, zoodat Grimod zich best redden kon. Doch toen hij na de Revolutie weer te Parijs terugkeerde, was hij door waardevermindering zijner papieren en bezittingen, er toch niet best aan toe. Hij vestigde zich toen niet als advocaat, doch als kok en schreef zijn beroemd boek van negen deelen, dat hij noemde: Almanach des Gourmands, dat is: Almanak der Lekkerbekken.

Dat boek is zóó geestig geschreven, dat het aardig is om te lezen, zelfs voor wie er geen recepten uit wil halen.

Merkwaardig genoeg is de eenige zin in al die negen deelen die rept van de pas doorleefde en doorleden Revolutie deze: „Gedurende deze heele verschrikkelijke Revolutie is er geen enkele mooie tarbot op de markt gekomen.”

Ook over tafelgebruiken schrijft Grimod uitvoerig en zegt dan: „Zeker, het is waar, dat het ongeluk aanbrengt, wanneer men met dertien aan tafel zit, doch alleen dan toch maar, als er voor twaalf gekookt is.”

„Zout morsen aan tafel veroorzaakt onaangenaamheden, twisten zelfs — doch slechts dán, als het valt in een schotel, die net goed van zoutte is.

NANIE VAN WEHL